По варстатах робітничих,
По мейданах недолі й сліз
І де тільки вік родився
Щезнуть сльози й сум нащадка,
Сила розпачі і зневіри:
Не ридать, а добувати
Хоч смерті, сили нехай
Кращу долю в боротьбі

Вічний революцьонер
Дух, наука, думка, воля
Не уступить брехні поля,
Не дасть спутатись тепер.
Розвалилась ~~зла~~ темна руїна,
Покотилася лавіна
І де в світі тая сила,
Щоб в бігу її спинила,
Щоб згасила, мов огень,
Розвиднюючийся день?

Сережки на мості — 3 3

Ой нитка зелена, що мов тонка [illegible]
Тільки не зап'ялася вона.
Се [illegible] наш, [illegible]
[illegible], поки мої й твої.

[illegible]
[illegible] Михайлову [illegible]

[illegible] не [illegible]

[illegible]

[illegible] зоте, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] в часи [illegible]

[illegible]

Тих дрення, а розпорядить [illegible]
Ви слухати тільки тих слів, та які
[illegible] казати – не знати [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Зложиться полем до купи обом,
[З]ложитись хатами, знарядом,
тяглом?
І може для них се одинока радо
Та баба сьменука! Ся попруга
вузка
Нескільку тік силу роздерла
на пасти,
І де в спільній праці жи-
ти до віка,
тала в роздріб притодесь
тім мики спільно пропасти.

2.

Мамо ще пам'ятаю, все мені
я знав]
За [малою літом що день
пішки ходив]
Коли [для дітної корови
вона]
Пра [ви уздрали над вечір
ішла],
Що ме [ще й на ступінь
широкі суми],
З одно [ї напружені дві
верені права].
А я не [міцними ногами
мірялю]

Гадючкою [о стирчаю м'я-
кою стернею.]
А мені по [глянуть на ме-
жі: невже ж?]
Нема й сліду [давніх,
широких тих меж]
Дрібні межі тонкі [і як
нитка отак,]
Чужий ледво б здогу [прав
намацати знак
Сей с того, той с того ік
[долу підтяв,]
Рад кожний, що лиш-
нюю [свою дістав].

Чом кожний так
тої скиби багриться
Чом тісно так в своїй
невигідно жить?
Чи людей замного намно-
жилось нам,
Чи більш до життя по-
требує він сам?
[Ні людей замного на
нашій ріллі,
Ні в нього самого потреби
зросли.]

[А більш його дома стиски
ли пущеї]
[На рук його прийдо мов
пірупині надкції],
[Ударно що дехто незра
зний нераз
Говорили: „Війна би здала
ся у нас,
За много людей, світ тіс-
ний всім мов сак —
просіклиб, вікнетила оч
свало відтак“!
Вільнішим, са так! та
кріп знищення й] мук
[не стало б до праці
що найкращих]рук
[А жерело нужди як
були] о [так було-б]
[лиш що до старого]
нове [причинилось]
[А мою через такі,
котрі го тіснять,
не може добачити пімо
всіх забав.]

[Добачить всіх сплетених коренів лиха]
[Що сили його підкопує стиха.]
[Ей, мрії ви, мрії, вузенькі, круті!
[В які бездоріжжя, в які манівці
[Ви втисли кращі уми ще думок] у суспільну
[Хиловкатре дорогу широку]-ку і вільну.

„Світ", 1881.

34

[illegible]

…ила зближаюсь,
…он незрушимая,
…дотворної зміни,
…кітая шумливий
…інна хмара летить….
…ть!

Гримить! Тайна дрож незрушимая народи-
либо благодатная хвиля надходить
Мільйони чекають щасливої зміни.
Ті хмари — наближені будущини тіни,
що людськість, мов Крайна весна обновить.

Гримить!